

SÉNAT DE BELGIQUE

SESSION DE 1930-1931

Projet de Loi portant modification à l'article 9 de la loi du 31 mai 1888, sur la condamnation conditionnelle.

(Voir les n°s 51 (S.E. 1925); 155, 436 (1925-1926); 270 (1927-1928); 73, 120 (1929-1930) et les Annales parlementaires de la Chambre des Représentants, séances des 20 et 28 juin, 4 et 11 juillet 1928; 4 et 10 décembre 1930).

ARTICLE PREMIER

L'article 9 de la loi du 31 mai 1888 est modifié comme suit :

Les cours et tribunaux, en condamnant à une ou plusieurs peines, peuvent, lorsque l'emprisonnement à subir, comme peine principale, ne dépasse par trois années, et que le condamné n'a encouru aucune condamnation à l'emprisonnement principal ou à une peine plus grave pour crime ou délit, ordonner par décision motivée qu'il sera sursis à l'exécution du jugement ou de l'arrêt.

Le sursis est d'un an s'il s'agit de peines de police, de cinq à dix ans s'il s'agit de peines correctionnelles, et compte à partir du jugement ou de l'arrêt.

La condamnation sera considérée comme non avenue si, pendant ce délai, le condamné n'encourt pas de condamnation nouvelle à l'emprisonnement ou à une peine plus grave pour crime ou délit.

Dans le cas contraire, les peines pour lesquelles le sursis a été accordé et celles qui font l'objet de la condamnation nouvelle sont cumulées.

BELGISCHE SENAAT

ZITTING 1930-1931

Wetsontwerp tot wijziging van artikel 9 der wet van 31 Mei 1888, op de voorwaardelijke veroordeeling.

(Zie de n^{rs} 51 (B. Z. 1925); 155, 436 (1925-1926); 270 (1927-1928); 73, 120 (1929-1930) en de Handelingen van de Kamer der Volksvertegenwoordigers, vergaderingen van 20 en 28 Juni, 4 en 11 Juli 1928; 4 en 10 December 1930).

EERSTE ARTIKEL.

Artikel 9 van de wet van 31 Mei 1888 wordt gewijzigd als volgt :

Bij het veroordeelen tot een of meer straffen, wanneer de als hoofdstraf te ondergane gevangenisstraf drie jaar niet te boven gaat, en de veroordeelde geen vroegere veroordeeling tot hoofdgevangenisstraf of tot een zwaardere straf heeft opgelopen voor misdaad of wanbedrijf, kunnen de hoven en rechtbanken, bij een met redenen omkleede beslissing, bevelen dat de tenuitvoerlegging van het vonnis of van het arrest zal uitgesteld worden.

De uitsteltermijn beloopt één jaar, wanneer het politiestraffen, en vijf tot tien jaar, wanneer het correctionele straffen geldt; hij gaat in met den dag van het vonnis of van het arrest.

De veroordeeling wordt geacht niet te bestaan indien, gedurende dien termijn, de veroordeelde geen nieuwe veroordeeling tot gevangenisstraf of tot een zwaardere straf oploopt voor misdaad of wanbedrijf.

In het tegenovergestelde geval worden de straffen, waarvoor het uitstel werd verleend en die welke het voorwerp van de nieuwe veroordeeling uitmaken, samengevoegd.

Le juge peut faire dépendre l'octroi du sursis de l'exécution, dans un certain délai, de tout ou partie de la condamnation civile prononcée par lui.

A l'expiration du délai fixé par le juge, la cause sera ramenée à l'audience par le ministère public pour y être statué définitivement, sur l'octroi du sursis.

Sont assimilées aux condamnations pour crime ou délit visées ci-dessus les condamnations à une servitude pénale de plus de sept jours prononcée par les tribunaux de la Colonie.

ART. 2.

Les alinéas 1er et 2 de l'article 34 de la loi du 15 juin 1899, modifié par l'article 6 de la loi du 24 juillet 1923, sont modifiés comme suit :

Les dispositions du droit pénal ordinaire concernant la condamnation conditionnelle sont applicables aux infractions commises par les personnes qui appartiennent à l'armée ou qui sont justiciables de la juridiction militaire.

Le sursis peut, toutefois, être accordé, même lorsque l'emprisonnement à subir dépasse trois ans, si cet emprisonnement a été prononcé en vertu du Code pénal militaire ou de l'arrêté-loi du 13 novembre 1915.

Bruxelles, le 10 décembre 1930.

*Le Président de la Chambre
des Représentants.*

JULES PONCELET.

Les Secrétaires, | Den Secretarissen,
Baron R. DE KERCHOVE,
C. FIEULLIEN.

De rechter kan het verleen van het uitstel afhankelijk maken van de uitvoering, binnen een gestelden termijn, van het geheel of een gedeelte der door hem uitgesproken burgerlijke veroordeeling.

Bij het verstrijken van den door den rechter vastgestelden termijn, wordt de zaak op nieuw door het openbaar ministerie ter terechtzitting aangebracht om een eindbeslissing over het verleen van het uitstel te bekomen.

De veroordeelingen tot vrijheidsstraf met opgelegden arbeid van meer dan zeven dagen, door de rechtbanken der Kolonie uitgesproken, worden met vorenvermelde veroordeelingen wegens misdaad of wanbedrijf gelijkgesteld.

ART. 2.

De alinea's 1 en 2 van artikel 34 van de wet van 15 Juni 1899, gewijzigd bij artikel 6 van de wet van 24 Juli 1923, zijn gewijzigd als volgt :

De beschikkingen van het gewoon strafrecht betreffende de voorwaardelijke veroordeeling zijn van toepassing op de misdrijven, gepleegd door de personen die tot het leger behoren of die aan de militaire rechtsmacht onderworpen zijn.

Het uitstel kan echter verleend worden, zelfs wanneer de te ondergane gevangenisstraf drie jaar te boven gaat, indien deze gevangenisstraf uitgesproken werd krachtens het Militair Strafwetboek of de besluit-wet van 13 November 1915.

Brussel, 10 December 1930.

*De Voorzitter van de Kamer
der Volksvertegenwoordigers,*